

Uvod

(Alfabet, konstante, identifikatori, tipovi podataka, promenljive, standardni ulaz/izlaz)

Alfabet

Alfabet programskog jezika C se sastoji iz malih i velikih slova engleskog alfabeta, cifara dekadnog brojnog sistema i znakova: () + - * / | ~ # ^ % & _ ! = ' " : ; < > , . ?

Konstante

Konstante u C programskom jeziku mogu biti celobrojne konstante (zadate u dekadnom, oktalnom i heksadecimalnom brojnom sistemu), realne ili razlomljene konstante (bez eksponenta ili sa eksponentom) i znakovne konstante (vrednosti znakova koje je moguće učitati ili ispisati na posmatranom sistemu).

Identifikatori

Identifikatori su namenjeni imenovanju: varijabli, funkcija, makroa, struktura, konstanti i drugih objekata. Imena identifikatora moraju biti u skladu sa pravilima imenovanja u programskom jeziku C, ona obuhvataju: slova iz alfabeta C jezika (mala i velika slova se razlikuju), donju crtu, dekadne cifre. Pri čemu prvi znak identifikatora ne sme biti cifra.

Tipovi podataka

Tipologija C programskog jezika prepoznaje bazne i izvedene tipove. Bazni tipovi mogu biti osnovni (celobrojni, realni i kompleksni kao i tip void) i nabrojivi tipovi (enumeracija, definiše se službenom rečju enum). Izvedeni tipovi su: pokazivači, nizovi, strukture, unije, polja bita, funkcije. Za tri osnovne familije tipova znakovnih tipova char, celobrojnih tipova int i realnih tipova double i float, važe modifikatori dužine (short, long) i predznaka signed, unsigned. Prirodni tipovi su int za ceo broj double za realni.

Promenljive

Standardni ulaz/izlaz